

نقد جامعه شناختی رمان سال های ابری علی اشرف درویشیان

دکتر عبدالحسین فرزاد^۱

صبا پژمان فر^۲

چکیده

مسأله‌ی ادبیات و بازنمایی جهان اجتماعی در آن یکی از مهمترین عرصه های مطالعاتی جامعه شناسی است. برای شناخت تاریخ اندیشه به ویژه اندیشه ی اجتماعی می توان از آثار ادیبان کمک گرفت. رمان ژانری مناسب برای تحلیل سیاسی و اجتماعی تاریخ معاصر می نماید. بحث در ساختارهایی که اثر را به وجود آورده و یافتن ارتباط دوسویه ی کلیت اثر ادبی با کلیت اوضاع اجتماعی دوره ای که اثر در آن تکوین یافته، هدف اصلی این پژوهش بوده است. برای این منظور رمان سال های ابری را که دوران پرتلهاب تاریخ ایران یعنی سال های حکومت پهلوی دوم (۱۳۵۷ - ۱۳۲۰) را در بر می گیرد، انتخاب کرده و با استفاده از روش ساختارگرایی تکوینی و نقد تکوینی گلدمن، بر این مهم دست یافته است. نگارنده در این مقاله کوشیده است با استفاده از نقد جامعه شناختی که بر ارتباط ادبیات با محیط و طبقات اجتماعی تأکید می کند و بر اقتصاد رایج جامعه متکی است، به تحلیل رمان مورد نظر بپردازد. در نقد جامعه شناختی به روابط متقابل بین ادبیات و اجتماع توجه می شود.

در این پژوهش پس از بازسازی بافت تاریخی متن و قرار دادن نویسنده و متن در چارچوب

۱ - دانشیار پژوهشکده ی علوم انسانی تهران

۲ - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

ایدئولوژی طبقه ای که نویسنده به آن تعلق دارد، به این نتیجه رسیدیم که نویسنده به عنوان کارگذار طبقه ی اجتماعی با رسیدن به آگاهی ممکن گروه توانسته است آگاهی طبقاتی عامل اصلی پیدایش رمان (طبقات) را به خوبی نمایان سازد.

کلید واژه ها

گلدمن، رمان، نقد جامعه شناختی، ساختارگرایی تکوینی، واقع گرایی، فرهنگ عامه ی کرمانشاه.

Archive of SID

مقدمه

بحث ارتباط رمان و جامعه از زمان تولد این نوع ادبی همواره توجه ی منتقدان را به خود معطوف کرده است. آنچه از اهمیت بیشتری برخوردار می باشد، نماینده ی جامعه بودن رمان است. ژانر رمان بهترین قالب برای انعکاس تباهی قهرمان در محیط بیگانه گشته ی زندگی است. (مصباحی پور ایرانیان، ۱۳۵۸: ۱۷) «رمان میدانی است سراسر دیالکتیکی که به گفته ی گلدمن جای برخورد تباهی دوگانه ای است - تباهی قهرمان و تباهی جهان داستان - جهان داستان جهانی ست تباه، چرا که بازتاب محیط بیگانه گشته ی زندگی است، قهرمان داستان تباه است چرا که در این جهان به دنبال یافتن ارزشهای اصیل می گردد. گلدمن می گوید: «بدیهی است که مراد از ارزشهای اصیل، ارزشهایی نیست که خواننده یا نقاد آنها را اصیل می دانند بلکه ارزشهایی است که بی آنکه آشکارا در رمان نشان داده شده باشند، به گونه ای ضمنی همبار جهان داستان را می سازند.» (سلیمانی، ۲۲: ۱۳۶۹) بنابراین صورت رمان همان صورتی است که انسان ها هر روز در چارچوب آن زندگی می کنند. پدید آمدن " فرد مسئله دار" (پروبلماتیک)، عاملی است که باعث پیدایش رمان در دوران معاصر شده است. فرد مسئله دار فردی است که با تمام مسائل منفی و مثبت موجود در جامعه ی شهری مدرن در ارتباط است. فرم رمان در واقع برگردان زندگی روزمره در عرصه ی ادبی است. برگردان زندگی روزمره در جامعه ی فردگرایی که زاده ی تولید برای بازار است. رمان فارسی ریشه ی رئالیستی بسیار قوی دارد. این مسئله از آنجا ناشی می شود که ادبیات در ایران رسالتی بیش از قصه گوئی دارد و در واقع ما با نوعی رمان متعهد مواجهیم. نقد جامعه شناختی ادبیات از شیوه های نوین در نقد ادبی است و در این گونه نقد به تعامل جامعه و ادبیات و شکل های گوناگون این مسئله پرداخته می شود. در این نوع از نقد به هنرمند القا می شود که هر چه بیشتر اثرش به جامعه نزدیک باشد، پربارتر و صیقل خورده تر خواهد بود. (فرزاد، ۱۳۷۸: ۷۷) در نوشتار حاضر برآنیم تا به اهدافی چند دست یابیم. از جمله ی آنها می توان به انطباق جهان بینی اثر با طبقه ی اجتماعی نویسنده اشاره

کرد. همچنین تأثیر عوامل اجتماعی، اقتصادی و سیاسی را در جهان بینی نویسنده بررسی کرد. به طور کلی در این نوشتار، میزان تأثیر و تأثر رمان نویس را از جامعه و بر جامعه پی گرفتیم. اهمیت چنین پژوهشی را می توان تبیین گرایش جامعه شناسی ادبیات و به خصوص جامعه شناسی رمان در رشته ی ادبیات فارسی و مطالعات ادبی دانست. بر این اساس ما با فرضیه هایی چند پژوهش را در پیش گرفتیم مبنی بر اینکه ۱- نویسنده مسائل اجتماعی را واقع گرایانه به تصویر کشیده است. ۲- وضعیت اقتصادی، باورهای عامیانه، شرایط سیاسی و... عنوان شده در رمان که مجموعه ی جهان بینی نویسنده را تشکیل می دهد، منطبق با طبقه و پایگاه اجتماعی مطرح شده در رمان است. ۳- درویشیان به عنوان خالق حقیقی توانسته است آگاهی جمعی گروه را بازنمایی کند و همچنین آنچه را گروه به طور ناخودآگاه فکر و احساس می کند برای خوانندگان آشکار سازد. ۴- منش منسجم رمان سال های ابری به موازات مسائل اجتماعی زمانه است. ۵- پرباری و غنای اثر به حداکثر آگاهی ممکن نویسنده مربوط می شود. در این پژوهش کاربرد نظریه ی ساختارگرایی تکوینی گلدمن واحد تعریف و بیان در تجزیه و تحلیل متن قرار داده شده است و با استفاده از جهان بینی اثر و انطباق آن با طبقه ی اجتماعی نویسنده ی اثر به تحلیل متن پرداخته می شود.

مبانی نظری پژوهش

نخستین نظام منسجم در جامعه شناسی ادبیات زاییده ی اندیشه های جورج لوکاچ بعد از جنگ جهانی دوم است که به وسیله ی یکی از پیروان او یعنی لوسین گلدمن به طور منظم به رشته ی تحریر در می آید. «روش گلدمن برای مطالعه ی واقعیت های انسانی و اجتماعی ساخت گرایی تکوینی genetic structuralism نام دارد.» (راووداد، ۱۳۸۲: ۸۶) ساختارگرایی تکوینی یعنی بحث و دقت در ساخت هایی که اثر را به وجود می آورد و این از نظر گلدمن جهان بینی طبقات اجتماعی است. نویسنده متعلق به یک طبقه ی اجتماعی است و خواه ناخواه جهان

بینی همان طبقه را بازتاب می دهد. پس اثر هنری را در حقیقت یک نفر نمی آفریند بلکه یک طبقه آن را می سازند. آفریننده ی واقعی آثار هنری طبقات اجتماعی هستند. «مفاهیم جهان نگری و فرد استثنایی مهمترین ابزار مفهومی گلدمن هستند که در این روش برای تبیین آثار هنری و ادبی مورد استفاده قرار گرفته اند.» (همان منبع، ۹۲) مفهوم جهان نگری در اندیشه ی گلدمن به طرز تفکر یک گروه در برهه ای از زمان اشاره دارد و او خلاقیت فردی نویسنده و هنرمند را در فرایند آفرینش هنری و ادبی کم اهمیت می داند. او با توجه به نظریه ی مارکسیسم، طبقات اجتماعی را زیربنای جریان های فلسفی، ادبی و هنری می شمارد. (گلدمن، ۱۳۷۷: ۶۶ و ۶۷) «هنرمند بزرگ همانا فردی استثنایی است که در عرصه ای معین یعنی در عرصه ی آثار ادبی (یا آثار نقاشی، نظری یا فلسفی، موسیقایی و غیره) جهان خیالی منسجم یا تقریباً منسجمی می آفریند که ساختارش با ساختاری که مجموعه ی گروه به آن گرایش دارد منطبق است.» (گلدمن، ۱۳۷۱: ۳۲۱). گلدمن معتقد است که نویسنده واقعی انتزاعی را که ریشه در جهان خارج ندارد خلق نمی کند بلکه واقعیتهای تخیلی می آفریند که نسبتی مستقیم با واقعیت اجتماعی دارد. این واقعیت اجتماعی عرصه ای است که نویسنده در پیرامون آن زندگی می کند و تنها فرم هنری رمان است که این واقعیت صریح اجتماعی را تبدیل به امری زیبایی شناختی می کند. فاکتور مهم ساخت گرایی تکوینی، پایگاه اجتماعی نویسنده و گروهی است که او بدان تعلق دارد. بنابر ساختار گرایی گلدمن که ما در تحلیل این رمان از آن به عنوان چارچوب نظری بحث استفاده کرده ایم افراد با میراثی از شاخصه های اقتصادی معرفی می شوند و آنچه که می پسندند و یا نمی پسندند به پایگاه اجتماعی آنها بر می گردد. بر این اساس جهان بینی که در رمان ارائه می شود و بیانگر طبقه ی اجتماعی شخصیت های رمان است، حکایت از پایگاه اجتماعی نویسنده و نوع نگاه او به مسائل اجتماعی، سیاسی و فرهنگی زمان مطرح شده در رمان دارد. گلدمن، اثر ادبی را از پدید آورنده ی آن مستقل و محصولی از ساختار اجتماعی - فرهنگی، اقتصادی و سیاسی دوره ای خاص می دانست. "لوسین گلدمن"

قهرمان رمان را فردی مسئله دار می داند که در جامعه ای که ارزشهای کمی مانند کالا و سرمایه اهمیت اساسی دارد، ارزش های اصیل، کیفی و راستین (مانند: عدالت، آزادی و عشق) را جستجو می کند. بنابراین در ساخت گرایی تکوینی گلدمن «کارپرداز اصلی اثر گروهی است که این جهان بینی در اندرون آن تدارک یافته است، نه نویسنده که کارگذار است.» (گلدمن، ۱۳۶۹: ۱۱) در این شیوه علاوه بر اینکه به جنبه های اقتصادی خلق اثر ادبی توجه دارند و همچنین میزان پذیرش اثر از طرف خوانندگان را در نظر می گیرند، محتوای اثر ادبی و رابطه ی آن را با جامعه ای که اثر در آن خلق شده است را بررسی می کنند و به جای توصیف محتوای اثر ادبی به بررسی محتوا و فرم اثر ادبی و رابطه ی آن با جهان نگری در یک دوران خاص می پردازند. همچنین گلدمن مطرح می کند که «تنها تعداد محدودی از آثار ادبی ارزش تحلیل جامعه شناختی را دارند. اینها آن دسته آثاری اند که در آنها تجربه ی گروه و ساخت آگاهی جمعی آن دقیقاً توسط نویسنده منعکس شده است.» (راودراد، ۱۳۸۲: ۹۱) و از آنجا که رمان سال های ابری این ویژگی را در خود نمود داده است، ارزش تحلیل جامعه شناختی را دارد. در ساختار گرایی تکوینی از جهان بینی مطرح شده در متن به جهان بینی فرد نویسنده پی می بریم و همچنین از جهان نگری نویسنده در نهایت به جهان نگری گروه اجتماعی که نویسنده در آن قرار دارد می رسیم. «ساخت گرایی تکوینی یک روش دیالکتیکی است که از طریق آن ما به طور دائم در جهت اصلی و ابتدائی حرکت می کنیم و نه تنها از متن به فرد بلکه از فرد به گروه اجتماعی که او جزئی از آن است می رویم.» (همان منبع، ۹۷)

خلاصه ی رمان سال های ابری^۱: وقایع رمان از دید شریف که کودکی ۳ الی ۴

ساله است تعریف می شود و به داستان زندگی او می پردازد. شرکت نفت ایران که در آن سالها با عنوان "کمپانی" شناخته می شد در دست انگلیسی هاست. شغل اصلی بوچان (پدر

۱ - رمان سال های ابری درویشیان در ۱۶۲۲ صفحه و در چهار جلد، نوشته شده است. نویسنده در این رمان برای پرداختن به زبان فارسی با گویش کرمانشاهی از واژگان و اصطلاحات کرمانشاهی نیز استفاده کرده است و در آخر جلد چهارم واژه نامه ای برای آن تدارک دیده است. این رمان به زبان های انگلیسی، فرانسوی، روسی، آلمانی، عربی، کردی، ارمنی و در سال ۱۳۸۳ به زبان فنلاندی ترجمه شده است.

شریف) آهنگری است. وضعیت آهنگری کساد است و او هم هر زمان وقت کند می رود دم در کمپانی تا شناسنامه اش را به دست متصدی برساند. بوچان پدر اخمو و گرفته ای است و بچه هایش از او می ترسند. پدری مذهبی که هر روز صبح بعد از نماز کتاب دعایش را باز می کند و دعای آن روز را می خواند. کرمانشاه در این دوران در جریان جنگ دوم جهانی است. جنگ وضعیت اقتصادی مردم را بدتر کرده است. قحطی است. بی بی (مادربزرگ شریف) با پارتنی بازی سلیم (دایی کوچک شریف) را وارد کمپانی نفت می کند. فعالیت های کارگران بر علیه مافوق که در واقع انگلیسی ها هستند که صاحب کمپانی - شرکت نفت ایران و انگلیس - هستند با دزدی از سیم های مسی سرخ رنگ کمپانی خود را نشان می دهد. بوچان و خانواده اش به خانه ی کوچکی اسباب کشی می کنند که بسیار قدیمی است. همسایه ی جدید آمیرزا ترناچی است. آمیرزا همیشه مست است و طرفدار پرو پا قرص هیتلر. با اصرار ننه، شریف را که مدرسه اش دیر شده نام نویسی می کنند. به خانه ی دیگری اسباب کشی می کنند. این خانه لب آبشوران است و اهالی آن هر چند وقت یکبار با سیل درگیرند و سیل به خانه هاشان آسیب می زند. خانه ی بعدی در علافخانه است. در یکی از اتاق های همسایه آقا مرتضی و نیرالسادات زندگی می کنند. آقا مرتضی حروفچین است و شریف را با مجله و کتاب آشنا می کند. سی ام تیر ماه مردم با کفن سفید برای تظاهرات و اعتراض به سبزه میدان می روند. شعار مردم "یا مرگ یا مصدق" است. در خیابان ها تظاهرات است و بین طرفداران مصدق و پان ایرانیست ها درگیری به وجود می آید. دایی سلیم با رفقاییش در خانه جلسه می گذارد. روز ۲۸ مرداد زاهدی کودتا کرده است. خیلی از رفقای سلیم را دستگیر کرده اند. دایی سلیم هم فراری است. مردم از وضعیت سیاسی دلسرد شده اند. کارگرهای کارخانه دوباره دزدی از کمپانی را شروع کرده اند. شریف توده ای شده است. دایی سلیم نسبت به حزب بدبین شده و

از آن کناره گیری می کند و می خواهد که شریف را از اشتباه باز دارد چون خودش را مسئول افکار سیاسی شریف می داند. بوچان به خاطر قاچاق تریاک در زندان تهران است. ننه با بچه ها به اتاقی که سلیم برایشان در خانه ی تازه سازش در نظر گرفته اسباب کشی می کنند. شریف در مدرسه ی نوبنیاد گیلان غرب معلم کلاس دوم می شود. معلمان مدرسه های تهران در روز ۱۲ اردیبهشت اعتصاب می کنند در گیلان غرب هم معلم ها سر کلاس نمی روند. دولت شریف امامی سقوط می کند. امینی نخست وزیر می شود. با انتقالی شریف به شاه آباد غرب موافقت شده است. روز ۱۵ خرداد ۱۳۴۲ برخورد خونینی بین مردم و نیروی مسلح رخ داده و عده ای کشته و زخمی شده اند. شریف درباره ی جوایش به صحت خبرهای رادیو سر کلاس در کرمانشاه به مدت کوتاهی بازداشت می شود. در طاقچه ی خانه ی دایی سلیم عکس امام خمینی را می بیند. شریف برای شرکت در کنکور به تهران می رود و در دانشکده ی ادبیات مشغول تحصیل می شود. شریف و دوستش خداکرم را در معبد آناهیتا دستگیر می کنند. با خداکرم برای جمع آوری متل ها و افسانه های مردم کرمانشاه به کنگاور آمده بودند. شریف با مردم در یادداشت هایش در مورد اصلاحات ارضی حرف زده است. شریف و خداکرم را به ساواک کرمانشاه می برند. پاهایشان را شلاق می زنند. اوضاع زندان خیلی بد است. شریف را در ساواک برای اعتراف گرفتن شکنجه می دهند. اول دی ماه ۱۳۵۰ شریف آزاد می شود. برای ادامه ی فوق لیسانسش با ننه به تهران برمی گردد. با همکلاسی هایش اعلامیه پخش می کنند. شریف و همکلاسیش در دانشسرای عالی برای استاندارد کردن تست های دوره ی راهنمایی به میاندوآب می روند. در آنجا شریف را بازداشت می کنند و به ساواک تهران برمی گردانند. شکنجه اش می کنند و دوستان همرزمش را نشانش می دهند که همه دستگیر شده اند. چهارمین کتاب شریف هم سانسور شده است. شریف با دختر دایی اش شهرناز ازدواج می کند. شریف کتاب فروشی کوچکی راه می اندازد. بعد از چهار ماه که از ازدواج شریف و شهرناز می گذرد، شریف را در کتاب فروشیش دستگیر می کنند و به سلول می برندش. شریف به یازده

سال زندان محکوم شده است. دولت هویدا بعد از سیزده سال سواری بر مردم کنار رفته است. دولت آموزگار با خشم مردم بر کنار شده است. مردم قم به خیابان ها ریخته اند. روزنامه ها از تظاهرات وسیع خیابانی خبر می دهند. دولت شریف امامی از صبح ۱۷ شهریور در تهران و یازده شهر دیگر حکومت نظامی اعلام می کند. در ۱۷ شهریور کشتار عظیمی از مردم در میدان ژاله ی تهران اتفاق می افتد. در زندان زندانی ها اعتصاب غذا می کنند ... سوم آبان هزار نفر آزاد می شوند. شریف آزاد می شود.

نویسنده فقط به بازسازی واقعیت اجتماعی در اثرش اهتمام نداشته و ساخت و پرداخت فنی رمان نیز بر اساس اصول هنر داستان نویسی است. درونمایه ی داستان که عبارت از زندگی و مبارزه ی فردی از طبقه ی کارگر در برابر ستم موجود در جامعه است، به خوبی شاخ و برگ پیدا کرده. روابط علی و معلولی - اصلی ترین پیرنگ در این رمان فقر است - که پیرنگ و طرح داستان را موجب می شود، منطقی و واقعی جلوه می کند و البته این مدعایی بر پابندی نویسنده به رئالیسم در اثر است. روابط علی و معلولی دیگری را که در کنار رابطه ی علی و معلولی اصلی آورده شده است، باید پیرنگ های فرعی رمان بدانیم. در واقع درویشیان با استفاده از موضوع اصلی و بغرنج جوامعی که قصد رسیدن به دموکراسی دارند، خواننده را با فلسفه ی زندگی مدرن آشنا و درگیر کرده است. نویسنده پویایی و ایستایی شخصیت ها را با توجه به نقش آنها در جامعه ی رمانش خلق کرده و هیچ شخصیتی را بی دلیل در رمان نیاورده است. نقل موضوع در رمان سال های ابری به شیوه ی اول شخص مفرد است. از آنجا که روایت بیرونی رمان از طریق شخصیت اصلی صورت می گیرد، روایت بر اساس راوی - قهرمان است. راوی در رمان مورد نظر با اینکه نظرات خود را نسبت به وقایع بیرونی که اتفاق می افتد نشان می دهد اما داخل ذهن شخصیت های دیگر نمی شود و به خواننده اجازه می دهد که خود از حوادث داستان، نتایج مورد نظر را بگیرد. بنابراین نویسنده فقط نشان داده که شخصیت هایش چگونه فکر می کنند و قضاوت را به عهده ی خواننده گذاشته است. راوی رمان، شریف، از دوران کودکی خود روایتگر همه ی حوادث اطرافش است. در

دوران کودکی راوی، خواننده حس می کند که وقایع را از دید کودکی مشاهده می کند. در دوران کودکی شریف، نویسنده بیشتر وقایع و باورهای عامیانه را نمود می دهد. در واقع نویسنده با توجه به منطق زندگی، دوران کودکی را دوره ی آشنایی با باورهای سنتی دانسته است. راوی رمان که قهرمان داستان است با رشد جسمی و عقلی وارد دورانی می شود که به چرایی موضوعات می پردازد. البته باید به این مسئله توجهی عمده داشت که جامعه ی رمان در جریان تحول و پیش رفتن به سوی مدرنیته است و خواه ناخواه اثر باور عامیانه در چنین جامعه ای رنگ می بازد. نویسنده از طریق راوی اول شخص که در دوران کودکی به سر می برد در ابتدا به نشان دادن فرهنگ عامه ی خانواده و طبقه ی مذکور تلاش کرده است. در این دوران که شخصیت اصلی کودکی خود را می گذراند با توجه به روند واقعی زندگی، انتقال فرهنگ عامه و دیدگاه مذهبی به کودکان را در خانواده شاهد هستیم. با بزرگ تر شدن شخصیت اصلی مسائل مطرح در رمان رنگ و بوی دیگری به خود می گیرد. خواننده با مسائل سیاسی و اجتماعی دوران آشنا می شود. همچنین نویسنده از طریق انتخاب این زاویه دید و رشد و بلوغ ذهنی شخصیت اصلی نحوه ی پیدایش افکار توده ای را در جامعه ی ایران نشان داده است. نویسنده توانسته توانایی خود را در استفاده از این زاویه ی دید نشان دهد. یکی از ایرادهایی که درباره ی زاویه دید من راوی مطرح است توانا نبودن راوی در اشاره به ویژگی های شخصیتی مثبت خود است. اما درویشیان با مهارت تمام این مشکل را حل کرده است. او اشاره به من راوی و نشان دادن خصوصیات او را در حرف های دیگر اشخاص داستان از جمله بی بی گذاشته است. تنها ایرادی را که می توان به نویسنده در مورد کاربرد این زاویه دید وارد ساخت در ص ۱۱۲۴ است. شریف در مورد حرکات و رفتار فردی به تعریف می پردازد که از او فاصله دارد و نمی تواند اینقدر دقیق حرکات او را نظاره کرده باشد در حالی که راوی پشتش به آن فرد است. همچنین در مورد نحوه ی خواستش به خواننده خبر می دهد: «تند از او دور می شوم. می خواهد باز هم خودش را به من برساند. اما من خیلی از او فاصله دارم. روی زمین تف می اندازد. خودش را به پیاده رو می رساند. کمر درختی را در بغل

می‌گیرد و دو سه بار سر خود را به تنه‌ی درخت می‌کوبد.» در پایان نویسنده توانسته از طریق راوی اول شخص، خواننده را با خود همراه کند و اعتمادش را به آنچه می‌گوید، جلب کند.

در عین حال درویشیان با رئالیسم قوی‌ای که در رمانش به کار برده برای خیل خوانندگانی که در این سال‌ها زیسته‌اند، با تداعی حوادثی که در آن درگیر بوده‌اند به چرایی مسئله پرداخته است. از دیگر مسائلی که رمان، خواننده را با خود به همراه می‌کشد، به تصویر کشیدن فرهنگ عامه و فولکلور کرمانشاه است. خوانندگانی که اهل کرمانشاه می‌باشند با اصطلاحات و کنایات و لطایف بازگو شده در این رمان به احساس نشاط دست می‌یابند. دیگر خوانندگان نیز به دلیل ریشه دار بودن فولکلور ایران و نقاط اشتراک آن در سایر فرهنگ‌ها (مثلاً در مورد تقدس نان، استفاده از انواع روش‌های طب عامیانه برای درمان که چه بسا از ناآگاهی بشر سرچشمه می‌گیرد، انواع باورهای خرافی و...) به چنین احساسی دست خواهند یافت. روبرویی توده‌ی مردم با مدرنیته و ابزار آن در ایران از دیگر نکات شادی بخش در پیگیری رمان مورد نظر می‌باشد.

«بین کلیت یک اثر و کلیت اوضاع اجتماعی دوره‌ای که اثر در آن تکوین یافته است هم عرضی کامل وجود دارد. وظیفه‌ی انسان منتقد ساختگرا یافتن و تحلیل این هم عرضی برای روشن ساختن و دلالت‌های اثر است.» (گلدمن، ۱۳۶۹: ۱۳)

یافته‌ها^۱

چگونگی تأثیر اجتماع بر نویسنده در اثر (جایگاه و طبقه‌ی اجتماعی نویسنده): گلدمن مطرح کرده است که «نویسنده متعلق به یک طبقه‌ی اجتماعی است و خواه ناخواه جهان بینی همان طبقه را بازتاب می‌دهد. پس اثر هنری را در حقیقت یک نفر نمی‌آفریند بلکه یک طبقه آن را می‌سازد.» (شمیسا، ۱۳۸۵: ۲۹۲) پس بر این اساس می‌

۱ - در بررسی موارد مورد نظر از سخنرانی محمد جعفر پوینده در سال ۱۳۷۶ در دانشکده‌ی علوم اجتماعی دانشگاه تهران یاری جسته‌ام.

جنگ و کسادى بازار است.) از جمله ی این فعالیت ها، کارگرى در شرکت نفت ایران و انگلیس (کمپانى) مى باشد که جزء مشاغل یقه آبی مى باشد. (ص ۳۲) پدر شریف قبلاً خانه اى نیز داشته که آن را از دست داده است. در دوران جنگ جهانی دوم که متفقین وارد ایران شده اند، روز به روز وضعیت اقتصادى افراد بدتر هم مى شود. دایى سلیم از یازده سالگى کارگر کمپانى مى شود. دایى سلیم به عنوان یک کارگر ماهر صنعتى به صورت روزمزد در شرکت نفت کار مى کند. عموالفت کار قاچاق انجام مى دهد، گاهى هم بنایى مى کند و برای مدت کوتاهى هم وارد کمپانى مى شود. بنابراین عموالفت کار ثابتى ندارد و مى توان او را جزء بیکاران محسوب داشت و طبقه کارگر نیمه ماهر هیچ گاه از ویژگی بیکارى به دور نیست. دایى حامد هم که کارگر کوره ی ریخته گرى است بنابراین در ابتدا به عنوان کارگر "بازار کار دومى" مشغول کار است، در روند داستان طبقه ی او به طبقه ی کارگر نیمه ماهر تغییر مى کند. بی بی خیاطى مى کند و ننه در خانه کلاش (گیوه ی کرمانشاهى) مى چیند. تا به اینجا طبقه ی اجتماعى خانواده ی شریف مشخص است او در یک خانواده ی پرولتاریا متولد شده و رشد مى یابد. خانواده ی پدر شریف (بوچان) هم تقریباً جزء طبقه ی کارگر محسوب مى شوند. عمو آمان مغازه ی کبابى دارد. بنابراین جزء طبقه ی بازاری (مغازه دار) است از طبقه ی میانه ی شهرى. عمو مراد چرخ بستنى فروشى دارد (کارگر نیمه ماهر). عمو گیدان آهنگر است (طبقه ی میانه). بابا حسین با الاغ جنس مى برد به دهات (کارگر نیمه ماهر). در اینجا فقط خانمى است که شغل یدى ندارد. او اثاثیه ی مردم را گرو بر مى دارد و به جایش پول قرض مى دهد. تمام افرادى که در طول داستان معرفی مى شوند، همگى از طبقه ی کارگر هستند. از جمله افرادى که شریف (شخصیت اصلی) از آنها تأثیر گرفته است، "آقا مرتضى" است که کارگر چاپخانه است و جزء کارگر صنعتى ماهر محسوب مى شود و البته منزلت برتر شغلى او از سواد دار بودن او و همسرش نشأت مى گیرد. همگى اینها در خانه ی عمو على بقال اتاق اجاره کرده اند. عموعلى که بقالى دارد در طبقه ی میانه قرار دارد. او علاوه بر بقالیش، اتاق هاى خانه اش را نیز اجاره داده است. بنابراین

از درآمد بالاتری نسبت به بقیه برخوردار است. خانواده‌ی شریف یکی از اتاق‌های یاور نخ تاب را اجاره می‌کنند. یاور نخ تاب در داستان به عنوان خرده مالک معرفی می‌شود. او کارگاه نخ تابی کوچکی دارد و دو کارگر که در آن کار می‌کنند. دو کارگر (سرخان و عمو چاوشلی) کارگران نیمه ماهر هستند. همسایه‌ی دیگر که در رمان در چند جای او نام برده می‌شود "آمیرزا ترناچی" است که مغازه دار است و از طبقه‌ی میانه. شریف که بزرگتر شده است یکی از تابستان‌ها به عنوان کارگر نیمه ماهر در مغازه‌ی آهنگری عموهایش کار می‌کند. بی‌بی، شریف را به تغییر طبقه‌اش تشویق می‌کند. در طول رمان شریف به اصرار و پافشاری ننه‌اش به مدرسه می‌رود. درس‌هایش را خوب می‌خواند و همین باعث تغییر طبقه‌ی او می‌شود. برطبق کتاب "... نابرابری‌های اجتماعی": «پایگاه طبقه‌ای بسیاری از آنانی که خود را در زمره‌ی طبقه‌ی خبرگان می‌پندارند را می‌توان در طبقه‌های اجتماعی دیگر، به ویژه طبقه‌ی پایین جستجو کرد. ولی اینان به سبب کارایی و مهارت‌های فنی و حرفه‌ای خود توانسته‌اند به موقعیت اجتماعی خود بهبود بخشیده و از پویایی موجود در جامعه‌ی ایران بهره بگیرند و تغییر طبقه بدهند.» (کمالی، ۱۳۷۹: ۳۲۴) در مدرسه طبقات مختلف اجتماعی حضور دارند. معلم‌های مدرسه همگی جزء طبقه‌ی میانه محسوب می‌شوند. همکلاسی‌های شریف معمولاً از طبقات میانه هستند. کیومرث همکلاسی او که پدرش میزبان است و از طبقه‌ی خرده مالک که در طبقه‌ی میانه جای می‌گیرد وضع مالی خوبی دارند. در رمان طبقه‌ی اجتماعی او با پالتو کلفت و نرمش، کیفش که همیشه پر از شیرینی و پسته است، چیزهایی که می‌خورد و شریف تا به حال اسمشان را ننشیده و اسکناس‌های جیبش توصیف می‌شود. ایرج که دفتر فیلم دارد نیز جزء طبقه‌ی میانه است و پدرش کارمند شرکت نفت. یکی از نشانه‌های طبقه‌ی میانه و بالای جامعه در بین دانش‌آموزان پسر در این دوران داشتن دفتر فیلم است. دفتر فیلم به دیگر بچه‌ها نشان می‌دهد که صاحبش از طبقه‌ی اجتماعی بالاتری برخوردار است و می‌تواند بیشتر به سینما برود. مدرسه محلی است که طبقات مختلف اجتماع در آن حضور

قبل خالی شده و دارند حرف می زنند... دست هایی که زبر و دور ناخن هایشان سیاه است، دست رفقای دایی سلیم است. دست هایی که تمیزتر است، دست دوستان دایی حامد است که اغلب در بازار و در گاراج مغازه ی ریخته گری و ابزار فروشی دارند.» دایی سلیم در رمان نماینده ی حزب توده است. حزب توده در رمان سال های ابری با کارگرانی که در داستان به حزب می پیوندند معرفی می شود و از آنجا که حزب برای دگرگونی اجتماعی اقدام به راه اندازی اعتصاب های مختلف در سراسر کشور به خصوص از طریق کارگران شرکت نفت ایران و انگلیس می کند می توانیم نقش این کارگران را در تحولات انقلابی و دگرگونی ها ببینیم. در رمان سال های ابری، طبقه ی میانه ی شهری (دایی حامد) که شامل قشر مغازه داران از طبقه ی بازاری می شود با پیوستن به حزب جبهه ی ملی به مقابله با حکومت می پردازد. از جمله دیگر قشرهای طبقه میانه می توان از طبقه ی خیرگان یاد کرد که شامل افراد تحصیل کرده ی دانشگاه ها و مراکز عالی می شوند. نویسنده مبارزه و فعالیت سیاسی گروه روشنفکران را از طریق نوشتن و پخش اعلامیه عنوان کرده است. مبارزه بر علیه حکومت حاکم در بین گروه روشنفکران ادامه دارد. همچنین اعتصاب در بین معلم ها نیز که خود را از قشر های محروم جامعه می دانند و این گروه نیز به آگاهی طبقاتی رسیده اند، شکل گرفته است. شریف راه درس خواندن و سوادآموزی را برای مبارزه و در جریان اتفاقات آن سال ها قرار گرفتن بر می گزیند. در ادامه ی رمان، خواننده متوجه فعالیت های سیاسی شریف می شود و قصد نویسنده در این تغییر طبقه برای شریف، آگاه کردن مخاطبش از روند تغییرات در مبارزات سیاسی ایران و تغییر مطالبات برای داشتن انقلاب است. در واقع درویشیان با نشان دادن فعالیت ها و اعتراض و اعتصاب ها برای براندازی نظام از زمان شکل گیری حزب توده در ایران در مهر ۱۳۲۰ روند اعتراض های اجتماعی را نشان می دهد تا به سال ۱۳۲۸ که مصدق برای اعتراض به خود شاه ائتلاف وسیعی به نام جبهه ی ملی تشکیل می دهد و گروهی از سیاسیون، دانشجویان دانشگاه و اصناف بازار را با خود همراه می کند. بعد از سال ۱۳۳۲ با کودتا بر علیه مصدق و دستگیری سران و اعضای حزب توده و تضعیف آنان این گروه های مبارز

به حاشیه رانده می شوند. (آبراهامیان، ۱۳۷۷: ۱۹۹-۱۹۱) در رمان ادامه ی مبارزات را بخصوص از سال ۱۳۳۸ تا انقلاب ۱۳۵۷ در بین جمعیت خبرگان طبقه ی میانه می بینیم. دانشجویان، معلمین آگاه، نویسندگان و ... افرادی هستند که به مبارزه علیه رژیم ادامه می دهند. در واقع نویسنده با طبقه بندی افراد رمان در قالب طبقات اجتماعی و نشان دادن جهت گیری آنان و فعالیت سیاسی آنها در قالب حزب های مختلف که گویای اجتماعی شدن سیاسی شخصیت ها در رمان است نحوه ی تأثیر شخصیت های رمان را در جامعه نشان داده است.

نیروه های اجتماعی و اقتصادی تأثیر گذار بر زندگی: نیروهای اقتصادی: تقریباً

اولین اشاره به فقیرتر شدن مردم در رمان در صفحه ی ۴۹ است یعنی زمانی که جنگ جهانی دوم سراسر دنیا را گرفته است. در این دوران ایران با تورم، قحطی، کاهش ارزش پول و ... روبرو می شود و نویسنده توانسته است مسئله ی قحطی را در زندگی مردم به خوبی نشان دهد. (کاتوزیان، ۱۳۷۲: ۱۸۷) با ملی شدن صنعت نفت با آنکه همچنان در وضعیت اقتصادی مردم تغییر مثبتی اتفاق نمی افتد، و تحریم نفت از سوی انگلیس و خودداری آمریکا از پرداخت کمک مالی و خودداری شوروی از پرداخت بدهی های زمان جنگ و غیره شرایط اقتصادی بدی را بر مردم تحمیل می کند با این وجود به دلیل امید به آینده ی بهتر، مردم تحمل بالایی از خود نشان می دهند. دکتر مصدق به ملت ایران اوراق قرضه ی ملی را پیشنهاد می کند (همان منبع، ۱۸۸) و استقبال مردم را در رمان می توانیم حتی در بین طبقه ی کارگر هم ببینیم، شریف ۲۰ تومان از دایی حامد برای تهیه ی قرضه ی ملی می گیرد. البته با این مسئله دایی سلیم (حزب توده) و عموالفت (محافظه کار مذهبی) مخالفت می کنند. نویسنده در ص ۱۲۰۷ - ۱۲۰۰ تأثیر اصلاحات ارضی را در بین طبقه ی کشاورز و مردم فقیر نشان می دهد و نظر آنها را نسبت به این اقدام منعکس می کند. در واقع در رمان مردم فقیر و کشاورز، اصلاحات ارضی را در جهت بیشتر فقیر شدن خود می دانند. نیز می توان از بیکاری نام برد که در سراسر رمان بر زندگی شخصیت های داستان سایه افکنده است. "بوچان" در سراسر رمان با مسئله ی بیکاری

دست و پنجه نرم می‌کند. "ننه" برای سیر کردن شکم بچه‌هایش هر کار که از دستش بر می‌آید انجام می‌دهد. حتی نویسنده او را در موقعیتی قرار می‌دهد که باید بین گرسنگی بچه‌هایش و کشیده شدن خودش به فساد (پیشنهاد آقای آلیانی ص ۸۰۰) یکی را انتخاب کند و البته نویسنده فساد دیگری (فروش مواد مخدر) را سر راه او قرار می‌دهد. با اینکه بعد از کودتا شوروی که هیچ‌گاه به نهضت ملی ایرانیان کمک نکرده بود و از طریق حزب توده سد راه آنها شده بود، قرض‌های دوران جنگ را به ایران پرداخت کرد، همچنان «در ۱۳۳۹ کسری انباشته تراز پرداخت‌ها، بیکاری و میزان بالای تورم، حباب سیاست‌درهای باز، رشد اقتصادی روستویی، مصرف زدگی اقساطی و ناسیونالیسم مثبت» (کاتوزیان، ۱۳۷۲: ۲۵۵) جامعه‌ی ایران را با رکود اقتصادی روبرو ساخت. در رمان هم بعد از کودتا با اینکه به مسائل اقتصادی جامعه به صورت مشخص پرداخته نمی‌شود اما می‌توان شرایط بد اقتصادی را در خانواده‌ی شریف مشاهده کرد. نویسنده چندین حزب مختلف در ایران را به عنوان نیروهای اجتماعی مطرح می‌کند. او آغاز دگرگونی‌ها را در ایران با طبقه‌ی کارگر و حزب توده شروع می‌کند. شخصیت اصلی اثر (شریف) از طبقه‌ی کارگر است بنابراین در شروع رمان خواننده ابتدا با طبقه‌ی کارگر آشنا می‌شود و از آنجایی که حزب توده، عامل اقتصاد را زیربنای جامعه می‌داند توده‌ی کارگری جامعه که با مشکلات اقتصادی دست و پنجه نرم می‌کند سریعاً به سمت آن کشیده می‌شود. در این رمان دایی سلیم نماینده‌ی حزب توده است. او کارگر کمپانی است. خواننده در رمان از طریق دایی سلیم متوجه اعتصابات کارگران شرکت نفت در آبادان و به تبع آن اعتصابات در کرمانشاه و تجمع‌های مختلف و راه‌پیمایی‌های کارگران و مردم در خیابان به بهانه‌های مختلف از جمله جشن اول ماه مه و همبستگی کانون جوانان دموکرات و ... می‌شود. نویسنده از طریق روزنامه‌های حزب توده، مثل "به سوی آینده" انگیزه‌های حزب را نسبت به دکتر مصدق آشکار کرده است. البته بعد از سال ۳۲ حکومت، جنگی روانی نسبت به حزب توده در جامعه ایجاد می‌شود و تضعیف حزب توده و دستگیری سران آنها یا فرار آنها به

شوروی اعضای حزب توده را سرخورده می کند و این سرخوردگی را می توان در رمان مشاهده کرد (ص ۷۹۳، ۸۲۱ و ۸۸۶) از این به بعد کارگرانی که قبلاً در حزب توده فعالیت می کردند همسو با اعتقادات مردم به مبارزه ادامه می دهند. (ص ۸۸۷) در ادامه خواننده با دیگر تشکلات سیاسی جامعه آشنا می شود. در این زمان حزب پان ایرانیست ها با گرایشات ملی به سرکردگی پزشکیور و فروهر تشکیل می شود (آبراهامیان، ۳۷۷: ۲۴۲-۲۰۳)، نماینده ی این گروه در رمان شخصیت آمیرزا ترناچی می باشد که با گرایشات آلمان دوستی معرفی می شود. آمیرزا ترناچی سیبیلی به سبک هیتلر دارد و منتظر ظهور هیتلر است و او را منجی عالم می داند. تا به اینجا شخصیت چندان مثبتی از آمیرزا به خواننده ارائه نمی شود، او هر شب مست از مغازه ی خود باز می گردد و شریف که کودک است از بوی دهان او بدش می آید. نویسنده با این ویژگی ها که از آمیرزا ارائه می دهد، انزجار خود از گروه پان ایرانیست ها را نشان می دهد. پان ایرانیست ها بر ضد حزب توده فعالیت می کنند. در اعتراض های خیابانی حزب توده در خیابان به سمت آنها حمله می کنند ولی در عین حال رضایت آنها را از ملی شدن صنعت نفت در قیام ۳۰ تیر می توان دید. در اینجا پان ایرانیست ها به دو جناح تقسیم می شوند و جناحی از آن به رهبری فروهر به حمایت مصدق ادامه می دهند. نویسنده آمیرزا ترناچی را در این گروه قرار می دهد و ندامت او را از فعالیت های قبلی اش با شرکت در قیام تاریخی ۳۰ تیر و خاک کردن شهیدان این قیام در قبرستان کرمانشاه نشان می دهد. با این دگرگونی تاریخی در روند حزب پان ایرانیست، نماینده ی این حزب در داستان هم دگرگون می شود و تغییر رویه می دهد. آمیرزا سیبیل هیتلریش را می تراشد، خوردن مشروب الکلی را ترک می کند و برای اظهار ندامت به مشهد مسافرت می کند. بنابراین خواننده می تواند به این رمان اجتماعی اعتماد کند و مطمئن باشد که تمام وقایع با ارجاعات تاریخی در کتاب های تاریخ قابل مقایسه می باشد. اهمیت دیگر رمان البته می تواند در نشان دادن تاریخ واقعی کرمانشاه باشد. شکل سیاسی دیگر که نویسنده از آن یاد می کند، جبهه ی ملی است که به طرفداری از دکتر مصدق در سال

۱۳۲۸ شکل می گیرد. نماینده ی این حزب در رمان دایی حامد است. از طبقه ی میانه ی جامعه محسوب می شود و مغازه ی ریخته گری دارد. طرفدار پر و پا قرص مصدق است و در ۲۷ تیر ۱۳۳۱ کفن پوشان برای حمایت از مصدق به تهران می رود. قیام ۳۰ تیر از جمله وقایع تاریخی است که شهر کرمانشاه به طرفداری از دکتر مصدق به پا می خیزد. عموالفت در رمان نماینده ی افراد مذهبی طرفدار آیت الله کاشانی است که به مخالفت با حزب توده می پردازد البته آیت الله کاشانی فقط در مورد ملی کردن صنعت نفت با دکتر مصدق همراه بود و بعد از آن که دکتر مصدق تصمیم به اصلاحات اجتماعی می گیرد او به مخالفت می پردازد و در رمان هم افراد مذهبی طرفدار کاشانی که نماینده ی آنها در رمان عموالفت است نسبت به اقدامات دکتر مصدق خرده گیری می کنند. گروه دیگری از پان ایرانیست ها به رهبری پزشکپور با حمایت از شاه با تمایلات فاشیستی به عنوان ابزار تبلیغی برای نظام شاهنشاهی تبدیل شدند. نمایندگی این گروه را لات های کرمانشاه که نویسنده در جریان رمان از آنها خوب یاد نمی کند به عهده دارند همچنین "شهنشاه یا آقای پاپی"، همسایه ی خانواده ی شریف در بین این گروه دیده می شود. شهنشاه که پسرش در گارد سلطنتی است از طرفداران دو آتشی ی حکومت پهلوی است و به اغراق درباره ی آنها می پردازد. احتمالاً "قصد نویسنده در نمایاندن چنین فردی که به طرفداری از خانواده ی پهلوی می پردازد و هیچ بهره ای از امکانات رفاهی در زندگیش ندارد و در یک خانه با شرایط بسیار بد - لب آبشوران - زندگی می کند، نشان دهنده ی سطح آگاهی این گروه و نیز طرفداران نظام سلطنتی است که حتی کودکان رمان هم به گفته های این مرد با دید تمسخر نگاه می کنند. از دیگر گروه های هدفمند می توان به گروه های روشنفکران اشاره کرد که قشر تحصیل کرده ی جامعه را تشکیل می دهند. اینان کسانی هستند که در اعتراض به رژیم حاکم در دانشگاه ها فعالیت می کنند. نماینده ی این گروه در رمان " شریف " می باشد. در واقع شریف که در یک خانواده ی فقیر و از طبقه ی کارگر رشد می کند با افکار دایی سلیم به عنوان نماینده ی حزب توده تغذیه می شود. در عین حال می توان افکار ملی گرایانه ی او

را که تحت تأثیر دایی حامد به عنوان نماینده ی جبهه ی ملی به وجود می آید و نیز به خاطر وقایع اجتماعی مثل ملی شدن صنعت نفت و ... دید. بنابراین او با مجموعه ای از افکار ملی و توده ای وارد جامعه می شود، به تحصیلات عالی می پردازد و در دانشگاه در کنار دیگر همکلاسان خود به مبارزه علیه رژیم ادامه می دهد. با این وجود نویسنده اشارات مکرری نسبت به افکار چپ و توده ای او دارد. در نهایت آگاهی طبقاتی که بین او و دیگر همکلاسی هایش به عنوان طبقه ی خیرگان و روشنفکران و بین طبقه ی کارگری به وجود می آید منجر به انقلاب ۱۳۵۷ می شود. مذهب به عنوان نیروی اجتماعی تأثیرگذار همیشه در تاریخ ایران مطرح بوده است. بخصوص که در انقلاب ۱۳۵۷ ایران، نقش مذهب بسیار پررنگ است. در آغاز رمان مورد نظر، نیروی مذهبی را از طریق "عمو الفت" می شناسیم. عمو الفت معمولاً کاری به اوضاع و احوال مملکت ندارد. جهت گیری افراد داستان مطابق با روند تاریخی آن است.

ارزشهای فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و ایدئولوژیکی که اثر ترویج می

کند یا زیر سؤال می برد: می دانیم که انقلاب در جامعه ای به وقوع می پیوندد که تعادل اجتماعی بر هم می خورد. از دلایل بر هم خوردن این تعادل، تغییر ارزش ها است. (گیدنز، ۱۳۷۶:۶۶۸) نویسنده در رمان در جلد اول و دوم و در نشان دادن ارزش های فرهنگی مردم بسیار موفق عمل کرده است. در جلد سوم و چهارم توجه مؤکدی به این باورها و ارزش ها نداشته است و خواننده و مخاطب این رمان از سال ۱۳۳۲ به بعد کمتر در جریان این باورها قرار دارد. هرچند که نویسنده به صورت مشخص به باورها و ارزش های مردم اشاره نکرده است - از آنجایی که راوی رمان اول شخص است و راوی در این دوران کمتر در محیط خانه که محل آشنایی او با باورهاست به سر می برد بنابراین کم رنگ شدن باورها در رمان طبیعی جلوه می کند- با این وجود مخاطب خیلی از این ارزش ها را که در وجود "شریف" نهادینه شده است، می بیند. به عنوان مثال ارزش مبارزه را در فعالیت های سیاسی "شریف" می توان درک کرد؛ ارزش دانش و درس خواندن را در پشتکار او برای علم آموزی؛ ارزش های سیاسی

و ایدئولوژیک او برای آگاهی مردم و ... در عین حال خواننده با آنکه به طور مستقیم با تغییر ارزش های دیگری مانند ارزش های سلامتی و ... روبرو نمی شود از همین نپرداختن نویسنده به اینگونه موارد باید نتیجه بگیریم که این ارزش ها تغییر کرده است و تغییر ارزش ها از جمله عوامل بر هم خوردن تعادل اجتماعی برای رسیدن جامعه به انقلاب است. از آنجا که نویسنده در نشان دادن طبقه ی کارگر تلاش کرده است و شخصیت اصلی رمان جزء طبقه ی کارگر محسوب می شود بنابراین ارزش های این طبقه نیز منعکس شده است.

- ارزش های فرهنگی: ارزش اعتقاد به دیدن نتیجه ی عمل: برای این مورد شواهدی چند در رمان ذکر شده است: به عنوان مثال در بخش "یک جوظلم، یک گندم رحم" نویسنده ماجرای داستانی سرکار نریمانی (بوکسواد) را به تصویر می کشد که بر اثر ظمی که نسبت به روستاییان بی پناه روا داشته است به مریضی سختی دچار می شود و می میرد. خود بوکسواد علت مریضی اش را ستمی می داند که در حق مردم بی پناه انجام داده است. (ص ۳۷۶۰ و ۹۰۵) نویسنده بدون جهت گیری ارزشی در برابر ارزش های مطرح در جامعه، به انتقال آن پرداخته است. در مثالی دیگر که بی بی از آتش گرفتن مغازه ی پسر حاجی پولاد لبخند رضایتی گوشه ی لبش نقش می بندد اشاره به همین اعتقاد طبقه ی کارگر در برابر طبقه ی سرمایه دار است. با آنکه در هیچ جای داستان اشاره ای به ظلم حاجی پولاد نشده است و این ارزش در واقع انزجار طبقه ی کارگر از طبقه ی سرمایه دار و تضاد طبقاتی را در بر گرفته است. ارزش فرهنگی دیگر حکایت از مقاومت طبقه ی کارگر در برابر مظاهر مدرنیته دارد. (ص ۳۳۵، ۱۱۴۵، ۳۰۱، ۳۵۴، ۹۸۹) این ارزش فرهنگی که ریشه در قناعت و صرفه جویی دارد در واقع نقطه ی مقابل مدرنیته است که با طبقه ی سرمایه دار معنی یافته است و ارزشهای این طبقه را تبلیغ می کند. همچنین مصرف زدگی که از ویژگی های طبقه ی سرمایه دار است و طبقه ی کارگر نسبت به آن احساس رضایت نمی کند نشان داده شده است. استفاده از برق در طبقات کارگری که نشان از همه گیر شدن آن در سطح جامعه دارد از حرکت جامعه به سوی

مدرنیته حکایت می کند. سینما که در جهت آگاهی مردم مؤثر است به این دلیل که با وضعیت اقتصادی مردم سازگاری ندارد، طرد می شود. از دیگر موارد که می توان آن را در این قسمت قرار داد مقاومت مردم در برابر ورود ارزش های انگلیسی (کشوری بیگانه) است که با فرهنگ دینی مردم در تضاد است. (ص ۱۷۹) ارزش بخشندگی در جامعه: می توانیم این ارزش را نوعی تفکر سوسیالیستی در بین طبقه ی کارگر فرض کنیم. (ص ۳۳۳، ۳۰۲، ۳۴۸، ۴۵۹، ۴۷۰ و ۵۸۰) در جامعه ی مرد سالاری مانند ایران پرداختن به جنبه های مختلف زندگی زنان بسیار کم بوده است. تردیدی نیست که سلطه ی نگرش مردانه بر ذهنیت روشنفکران، خواه مرد یا زن، از مهمترین دلایل این بی توجهی است. «کور جنسی ایدئولوژی های رایج، از جمله مارکسیسم، نیز عامل دیگر نادیده گرفتن زنان و مسائل خاص آنان به شمار می رود.» (ابوت و والاس، ۱۳۷۵: ۸) با این وجود نویسنده ی رمان مورد نظر از پرداختن به مسائل زنان نیز دریغ نورزیده است و بخصوص در جلد اول و دوم به نقش زنان - در نقش مادری، نقش همسری و ... - توجه خود را معطوف کرده است. رمان در واقع زندگی شخصیت اصلی را از کودکی پرورنده است و از آنجا که کودکان معمولاً ارتباط نزدیکی با زنان خانواده دارند، اجتماعی شدن شخصیت اصلی "شریف" در پیوندهای بادوام با زنان زندگیش (مادر و بی بی) ایجاد شده است. شریف از کودکی شاهد ستم ها و محرومیت های زنان در برخورد با جامعه است. نویسنده توانسته است به صورتی موجه زندگی زنان را در مواجهه با این ستم های تاریخی نشان دهد. شریف در طول رمان شاهد ارزش مرد بودن در جامعه و مطرح شدن آرزوی مرد بودن از طریق زنان است. (ص ۳۸۵، ۳۸۳، ۴۰۲، ۳۳۲ و ۴۵۹) همچنین ارزش دیگری که رمان به آن پرداخته است، ارزش مذهب است، همان ارزشی که در کتاب جامعه شناسی ارزش ها با عنوان ارزش تقوا به عنوان یکی از ارزش های اصلی اجتماعی شناخته شده است. در این باره نویسنده نموده های باورهای مذهبی را در فرهنگ عامه ی مردم به طور دقیق نشان داده است. در اکثر موارد باور مذهبی شخصیت های رمان به دلیل آمیخته شدن با فولکلور، شکل خرافات به خود گرفته است و در تمام جنبه

های زندگی‌شان دخالت دارد. شخصیت اصلی رمان که از طبقه‌ی روشنفکران جامعه محسوب می‌شود از کودکی شاهد این باورهای دینی است و نویسنده با انعکاس این باورها از دید او در رمان توجه خواننده را به خرافی بودن این اعتقادات که ریشه در بیسوادی آنها دارد جلب می‌کند. (ص ۵۰۷، ۳۳۷ و ۳۱۵) ارزش مبارزه در برابر ظلم شخصیت شریف را می‌پروراند و در اجتماعی شدن او تأثیر بسزایی دارد. تأثیر این ارزش را در فعالیت‌های شریف می‌توان دید. شریف به یک مبارز و انقلابی تبدیل می‌شود. در جریان داستان با روحیه‌ی انقلابی و مبارز شخصیت‌های رمان و مردم کرمانشاه آشنا می‌شویم و ارزش به مبارزه را می‌توانیم در افسانه‌ها و خاطرات تاریخی افراد ببینیم که یادآوری این نکات از ارزش بودن چنین مبارزاتی در جامعه‌ی آنها حکایت می‌کند. (ص ۶۵ و ۵۴۶۶) ارزش دیگری که خواننده در رمان "سال‌های ابری" با آن روبرو می‌شود، ارزش غیرت است. (ص ۵۱۳، ۴۳۲، ۱۷۹ و ۸۱۳) نویسنده به ارزش‌های فرهنگی - اجتماعی دیگری نیز در رمان اشاره دارد که بسامدی ندارند و از آن جمله: در ص ۴۹۰ نویسنده ارزش به جا آوردن آیین ملی چهارشنبه‌سوری را ذکر کرده است و نشان داده که با وجود فقر و با توجه به اهمیت این آیین به آن پرداخته شده است. نویسنده در جلد اول و دوم رمان به ارزشی در بین مردم اشاره می‌کند، که درمان بیماری‌ها از طریق باورهای خرافی است. در ایران همیشه امور پزشکی و درمان مورد توجه بوده است و پرداختن به این دانش در فرهنگ ایران بسیار با ارزش بوده است و وجود کسانی مانند "ابن سینا و ..." دلیل بر این مدعاست. در رمان هم می‌توانیم اهمیت مردم را نسبت به ارضای نیاز سلامتی ببینیم که برای ارضای این نیاز از چه ابزارهایی استفاده می‌کنند. در واقع خود این ابزار برای تأمین ارزش سلامتی در جامعه‌ی آن دوران تبدیل به ارزش شده است و همگان در چنین جامعه‌ای از این روش‌ها استفاده می‌کنند. این طب عامیانه که معمولاً "توسط زنان انجام می‌شده، دلیل دیگری بر فقر مردم بوده است. با کم‌رنگ شدن باورهای عامیانه در نتیجه‌ی حرکت جامعه به سوی مدرنیته، پیشرفت علوم پزشکی و استفاده‌ی همگان از آن، باز هم مردم به دلیل فقرشان به پزشکی

جدید دسترسی ندارند. (ص ۱۲۱۷) ارزش دیگر که به آن پرداخته شده است ارزش بزرگ جلوه دادن خانواده‌ی سلطنتی است که این ارزش در بین توده‌ی مردم جایی ندارد و به صورت ضد ارزش درآمد است. حکومت در تولید این ارزش موفق نبوده با اینکه در سراسر رمان با اخبار بسیاری از خانواده‌ی سلطنتی روبرو می‌شویم که مردم خیلی ساده از آن عبور می‌کنند و بدینی‌شان نسبت به حکومت همچنان وجود دارد. این ارزش طبقه‌ای از جامعه است که از طرف حکومت منتفع می‌شود. (ص ۳۱۵ و ۴۰۶)

- ارزش‌های اقتصادی: تمامی فعالیت‌های اقتصادی تحت تأثیر ارزش هاست. فیزیوکرات‌ها معیار ارزش را توانایی ارضای نیازها توسط کالاهای اقتصادی می‌دانند. دیگر دانشمندان محدودیت کمی کالا یا نادر بودن آن را نشانه‌ی ارزش می‌دانند. مارکس و دیگران ارزش کالای اقتصادی را تابع میزان کاری می‌دانند که در تولیدشان ضرورت دارد. (بیرو، ۱۳۷۵: ۱۱۲) رمان، نیازها و تمایلات و... طبقه‌ی کارگر را نمود می‌دهد. گرایش و آرزوی طبقه‌ی کارگر برای داشتن درآمد بالاتر و در نتیجه زندگی راحت‌تر، به طور پنهان در سرتاسر رمان به چشم می‌خورد. این خواسته با توجه به حکومت دیکتاتوری و مستبد ایران در ابتدا خود را به صورت اعتراض‌ها و شورش‌های پراکنده در گوشه و کنار ایران نشان می‌دهد و در نهایت به رخداد انقلاب منتهی می‌شود. بیکاری در جامعه‌ی رمان غوغا می‌کند و برای پیدا کردن شغل به نذر و نیاز رو می‌آورند و با مفهوم پارتی آشنا می‌شوند. تلاش خانواده‌ها معمولاً به سیر کردن شکمشان معطوف است. در چنین جامعه‌ای که معمولاً افراد سر بی‌شام بر بالش می‌گذارند داشتن پول ارزش فوق‌العاده‌ای پیدا می‌کند در ضمن اینکه هر آنچه شکمشان را سیر کند مهم می‌شود. در رمان مورد نظر می‌توانیم ارزش نان را هم به علت رها کردن مردم از گرسنگی و هم بر اساس زحمتی که برای تولید آن کشیده می‌شود، ببینیم. (ص ۴۷۵ و ۲۰) ارزش اقتصادی دیگر ارزش نفت در بین مردم است. البته از آنجا که سلسله‌ی قاجار برای نفت ایران ارزشی قائل نبودند و هنوز به مزایای آن پی نبرده بودند، در دوران پهلوی که با استفاده از نفت شناخته

می شود، فرهنگ سازی جدی ای در شناساندن ارزش نفت صورت نگرفته بود و توده ی مردم هنوز شناختی نسبت به این گنجینه ی سیاه نداشتند و این مورد به خوبی در رمان (ص ۶۸) نمایانده می شود.

ارزش سیاسی - ایدئولوژیک: ارزش های ایدئولوژیک و سیاسی متعدد و مختلفی در رمان مطرح می شود. خواننده در رمان در جریان ارزشهای ایدئولوژیک و سیاسی طبقه ی کارگر که با عنوان حزب توده معرفی می شود و همچنین ارزش های ملی گرایانه ی جبهه ی ملی، قرار می گیرد. در واقع این ارزش های ایدئولوژیک است که جامعه را به سمت انقلاب هدایت می کند و مبارزان سیاسی در جامعه برای محقق شدن آن ارزش ها تلاش می کنند. البته ارزش های ایدئولوژیک طبقه ی حاکم را در رمان که از طریق طبقه ی سرمایه دار ترویج می یابد هم می توان دید. در ص ۷۰۲ میرزا پولاد که از طبقه ی سرمایه دار محسوب می شود نظرات خود را درباره ی وضعیت جامعه مطرح می کند. ایدئولوژی و ارزش های سیاسی حزب پان ایرانیست ها نیز از طریق آمیرزا ترناچی که نماینده ی این حزب در رمان است در ص ۲۳۰ مطرح می شود. ملی گرایی جزء ارزش های سیاسی و ایدئولوژیک اصلی است. در رمان سال های ابری با ارزش های بسیاری که دلالت بر ملی گرایی دارد آشنا می شویم. بعد از ملی شدن صنعت نفت، حزب توده که بر خلاف جهت جبهه ی ملی فعالیت می کند، ایدئولوژی بر خلاف ملی گرایی دکتر مصدق را تبلیغ می کند. روند جریانات سیاسی بعد از سال ۱۳۳۲ همراه با تضعیف حزب توده و سرکوب ملی گرایان، مبارزانی - بخصوص طبقه ی کارگر - را که با ایدئولوژی حزب توده مبنی بر دوری از دین، مخالف شده بودند به سوی ایدئولوژی و ارزش های تازه ای کشاند. در قیام تاریخی ۳۰ تیر شعار مردم که حاکی از انزجار آنها از رژیم حاکم است، ایدئولوژی و ارزش های سیاسی موجود در بین عامه ی مردم را نشان می دهد. شعارهای مردم می تواند نشان دهنده ی ایدئولوژی و ارزش های سیاسی پنهان در جامعه باشد. در جلد سوم رمان با شعارهایی از مردم روبرو می شویم که کاملاً رنگ و بوی دینی دارد. مردم روستای

گیلان غرب در عزاداری برای مردگانشان در حمله‌ی نیروهای حکومتی به روستا با یادآوری از واقعه‌ی کربلا و امام حسین شعارهای مذهبی سر می‌دهند. در مراسم عزاداری تختی شعارهای مبارزان (به خصوص از طبقه‌ی روشنفکران و خبرنگاران) با رنگ و بوی انقلاب در هم می‌آمیزد. (ص ۷۲۸ و ۱۱۸۶) در رمان اشاراتی به افکار شریف است که می‌توان ایدئولوژی ظلم ستیزی او و استقامت او برای مبارزه علیه زور و ستم را از آنها نتیجه گرفت. از آنجا که شریف از طبقه‌ی روشنفکران جامعه محسوب می‌شود، می‌توان از تمام گفت و گوهای او با دوستان و هم‌زمانش به ارزش‌های سیاسی و ایدئولوژیک این طبقه پی برد. تمام فعالیت‌های مبارزان سیاسی، حاکی از ایدئولوژی آنها است. در مبارزات شریف و هم‌زمانش ارزش‌های سیاسی آنها را که از اعتراض به گرسنگی مردم بی‌پناه و فقیر و زندگی تجملاتی طبقه‌ی سرمایه‌دار و حاکم نشأت می‌گیرد، می‌توان دید. (ص ۱۱۸۸، ۱۳۸۹، ۱۳۹۹، ۱۵۰۹ و ۱۳۹۸) همچنین ارزش ایدئولوژیکی دیگری در رمان وجود دارد که از طرف طبقه‌ی حاکم تبلیغ می‌شود. ما در جای جای رمان می‌توانیم شاهد پر اهمیت جلوه دادن این ارزش – شاه سایه‌ی خداست – در جامعه‌ی رمان از طریق قدرت مرکزی باشیم. این ارزش که از اعتقادات خرافی در جامعه محسوب می‌شود معمولاً در بین منتفعین از حکومت حاکم دیده می‌شود. حتی حکومت سعی بر قالب کردن این ارزش در بین توده‌های مردم دارد ولی نتیجه عکس این عمل را به علت آگاهی طبقاتی شکل گرفته در داستان می‌توان شاهد بود.

برجسته کردن تفاوت‌ها و تضادهای طبقات اجتماعی در اثر و منجر شدن

به تغییر اجتماعی: در رمان به غیر از عامل درآمد و اقتصاد، وابستگی به رژیم حاکم نیز از جمله عوامل تأثیرگذار در طبقه‌ی اجتماعی افراد است. تأکید نویسنده بر نشان دادن طبقات کارگرشهری، میانه (مغازه‌دار و خبرنگاران) بالا است. نویسنده با تأکید بر طبقه‌ی کارگر که شخصیت اصلی رمان در چنین طبقه‌ای پرورش یافته است، به همدلی‌ها و روابط نزدیک این طبقه با هم و شریک دانستن یکدیگر در زندگی خصوصیشان پرداخته است و در عین حال

تضادها و تفاوت‌هایی را که با دیگر طبقات دارند، آشکار کرده است. این تفاوت‌ها را می‌توان از تمام شئون زندگی طبقات مطرح در رمان به دست آورد. طبقات بالا معمولاً از رژیم حاکم احساس رضایت و خرسندی دارند و با تغییر آن مخالفت می‌کنند. طبقات میانه و طبقات کارگر که شاهد نابرابری و مدرن شدن در پیش گرفته موافق هستند. طبقات میانه و طبقات کارگر که شاهد نابرابری و بی‌عدالتی در جامعه هستند، بر علیه رژیم حاکم مبارزه می‌کنند. تضادها و تفاوت‌های موجود در این برهه‌ی تاریخی می‌تواند از پیدایش مدرنیته در جامعه‌ی ایران ناشی شود. به عنوان مثال در ص ۳۱۴، بی‌بی (طبقه‌ی کارگر) و امیره خانم (خرده بورژوا، طبقه‌ی بالا) نظرات خود را راجع به دموکرات‌های آذربایجان بیان می‌کنند و بی‌بی طرفدار دموکرات‌های آذربایجان است و امیره خانم که شوهرش استوار است، طرفدار حکومت حاکم و دموکرات‌های آذربایجان را افراد فاسدی می‌داند. در اینجا نویسنده حتی به تفاوت آنها در پایبندی‌شان به امور مذهبی نیز اشاره دارد. در واقع امیره خانم با گرایش به مدرنیته که حکومت پهلوی تبلیغ می‌کند، بی‌تفاوتی خود را نسبت به مسائل سنتی و مذهبی ایران که رعایت می‌شده است، نشان می‌دهد. در ص ۱۵۰ بی‌بی به تفاوت طبقه‌ی خود (کارگر) و طبقه‌ی سلطنت خانم (بالا) اشاره می‌کند. بهترین مثالی که در این زمینه در رمان نسبت به تفاوت طبقاتی عنوان می‌شود، انشای لطیف است (ص ۶۲۰) که از دید یک نوجوان در آن به تفاوت‌ها و تضادهای طبقات کارگری و بالا پرداخته شده است.

وفاداری متن به رئالیسم عینی و ذهنی‌گرا نبودن و نشان دادن واقعیت‌های عینی در اثر آنچنان که هستند: رمان سال‌های ابری عناصر رئالیستی عمده‌ای دارد. نویسنده به خوبی به بیان وقایع اجتماعی - تاریخی سال‌های وقوع رمان (۱۳۵۷ - ۱۳۲۰) پرداخته است. در رمان با انسان‌های واقعی روبرو می‌شویم و تمام وقایع رمان سندیت تاریخی دارد. قهرمانان این رمان از آن جهت رئالیستی‌اند که نویسنده آنها را سفید یا سیاه نپرووراند است بلکه مجموعه‌ای از خصلت‌های خوب و بد را دارا می‌باشند؛ نویسنده توانسته است قهرمانان را از حد تیپ

خصوص خواننده ای که خود از شهر کرمانشاه باشد چنین تجربیاتی را از زندگی در کرمانشاه دارد و به دلیل اشتراک در فرهنگ فولکلور مردم ایران زمین هر خواننده ای از شهرهای قدیمی و تاریخی ایران می تواند به چنین امری حکم کند. از آنجا که نویسنده خود در مصاحبه هایش از جمع آوری فولکلور مردم یاد کرده است (درویشیان، ۱۳۸۱: ۱۷۲)، بنابراین این جنبه از رمان هم در بعد رئالیستی رمان تأثیر گذار بوده است. از خلال این رمان زندگی اجتماعی مردم آن روز کرمانشاه و همچنین نقش آنان در حرکت ها و جنبش های اساسی مردم بر علیه رژیم پهلوی را می توان دید. این ادعا از طریق کتاب "تاریخ مفصل کرمانشاهان" که کتابی معتبر در زمینه ی جنبش های سیاسی مردم کرمانشاه است، قابل اثبات است. مردم کرمانشاه در آن دوران با سه حرکت اصلی نهضت ملی شدن صنعت نفت، قیام ۳۰ تیر و کودتای ۲۸ مرداد، مخالفان رژیم را همراهی نمودند. پیرترین فرد خانواده "عموالفت" از یار محمد خان کرمانشاهی یاد می کند که در بدترین شرایط به کمک ستارخان آمده است. یار محمد خان شخصیتی حقیقی و حقوقی است و نویسنده با استفاده از این اشخاص حقیقی بعد رئالیست رمان را قوی کرده است. همچنین در رمان سال های ابری ما با پدیده هایی مثل قحطی، بیکاری، گرسنگی، بیماری و ... روبرو می شویم که همه از وضعیت کرمانشاه در جنگ جهانی دوم و ورود متفقین به ایران حکایت دارد و همچنین هم عرضی این وقایع در رمان با وقایع تاریخی این دوران در کتاب های تاریخی قابل مقایسه است. ضمناً استفاده ی نویسنده از اسامی واقعی محلات و کوچه ها نیز تأثیر فوق العاده ای در واقع گرا بودن رمان و دادن چنین احساسی به خواننده داشته است. در نهایت، تا آنجا بعد رئالیستی رمان پررنگ است که برای اطلاع از وقایع تاریخی و اجتماعی کرمانشاه در سال های ۱۳۵۷ - ۱۳۲۰ می توان به رمان سال های ابری رجوع کرد.

نتیجه گیری و سرانجام سخن

کارپرداز اصلی رمان سال های ابری، گروه و طبقه ی اجتماعی کارگر است که نویسنده نیز

عضو آن گروه و طبقه بوده و با نمایانند طبقه ی کارگر پایگاه اجتماعی خود را آشکار کرده است. نویسنده، جهان بینی طبقه ی کارگر و آگاهی جمعی آنها را برای خوانندگان آشکار کرده است. او در واقع رمان سال های ابری را به دو قسمت تقسیم کرده است. در بخش اول رمان که سال های قبل و اندکی بعد از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ را در بر می گیرد، توانسته روند آگاهی طبقاتی شکل گرفته در طبقه ی کارگر را نشان دهد و همچنین خواسته ی آنها را در آگاهی ممکن این گروه که همانا وقوع انقلاب است نشان دهد ولی از آنجا که انقلاب سوسیالیستی در ایران به وقوع نمی پیوندد و نویسنده به تاریخ موثق بسیار پایبند است، در بخش دوم رمان، انقلاب به یک رخداد روشنفکری برای دسترسی به آزادی بیان و دموکراسی تغییر جهت می دهد. در این میان نویسنده تغییر طبقه ی شخصیت اصلی رمان را با توجه به وقایع سیاسی و تاریخی آن دوران انجام داده است. در واقع این انقلاب که با دایی سلیم و دایی حامد به عنوان طبقه ی کارگر و میانه آغاز می شود در نهایت به دست فرد روشنفکری از "طبقه ی خبرگان" مانند شریف می افتد و به مقصد نهایی می رسد. نویسنده در این جا نکته ی دیگری را هم به صورت پنهان بازگو می کند و آن هم این است که طبقه ی روشنفکر نیز مطالبات کارگری دارد زیرا او نیز از طبقه ی کارگر برخاسته است. نویسنده گروه های مختلف فعال سیاسی را کم و بیش نشان می دهد و در دورانی که شخصیت اصلی در زندان به سر می برد با فرض نماینده ی طبقه ی روشنفکر بودن او، به این نتیجه می رسیم که طبقه ی روشنفکر در این دوره در حصار زندان قرار دارد. شریف همان قهرمان پروبلماتیک (انسان مسئله دار) گلدمن است. این قهرمان واقعاً در جامعه ای که ارزش های کالا و سرمایه اساسی است - بر اساس تبلیغات دولتی آن زمان - دنبال ارزش های اصیل آزادی، عدالت و عشق می گردد. می توانیم پدیده ی شیء وارگی را که گلدمن به پیروی از لوکاج مطرح کرده است (سلیمانی، ۱۳۶۹: ۲۳) در رمان نظاره کنیم. کارگرانی که بر اثر کار زیاد و همچنین تقسیم کار از روند تولید دچار از خود بیگانگی می شوند و جدا از اینکه از کار خود لذتی نمی برند و جز خستگی مفرط برایشان

۱۶۸

حاصلی ندارد، تبدیل به شیء ای یا جزئی مانند دستگاه می شوند. رمان سال های ابری تنها گنجینه ی مورد توجه در زمینه ی فولکلور کرمانشاه است و البته این بخش را نویسنده آنچنان در رمان جای داده است که جزئی از رمان شده و به صورت زائده ای خودنمایی نمی کند. دلیل این مدعا این است که نویسنده به فرهنگ مردم، بخصوص در جلد اول و دوم اشاره دارد یعنی در دورانی که شخصیت اصلی رمان در دوران کودکی و نوجوانی قرار دارد و خواه ناخواه در ارتباط با فرهنگ عامیانه ی خانواده قرار می گیرد. بنابراین در رمان مذکور خواننده خود را در برابر یک زندگی واقعی می یابد. علاوه بر انطباق تمام وقایع رمان با وقایع تاریخی منعکس شده در منابع و کتب معتبر تاریخی، آفریدن شخصیت های حقیقی در رمان باعث این واقع گرای است. شخصیت هایی که علاوه بر دارا بودن ابعاد مثبت، ابعاد منفی شخصیت آنها هم نشان داده شده و خواننده مانند افسانه ها با افراد داستانی کاملاً سفید یا سیاه روبرو نمی شود. نویسنده توانسته است با خلق انسان های اجتماعی، نشان دهد که انسان پرورده ی محیط و اجتماع خویش است. همچنین نویسنده بیهوده به توصیف محیط اجتماعی و طبیعی رمان نپرداخته است. او از پرداختن به مسائل استثنایی و نادر و غیر عادی پرهیز کرده و جنبه های عادی، معمولی و روزمره ی زندگی و مسائل عمومی اکثریت مردم را به نمایش گذاشته و در این مسیر زندگی طبقات محروم و زحمتکش و همچنین طبقه ی متوسط را به خوبی نشان داده است. نویسنده ردپای آشکاری از خود درباره ی افکار و احساساتش در اثر به جا نگذارده و بی طرفی خود را نسبت به وقایع و شخصیت های داستان حفظ کرده و خود را به عنوان تماشاگر نمایانده است، هر چند که جهان بینی و احساسات شخصی او خواه ناخواه به صورت غیر مستقیم در رمان اعمال شده است. در عین حال می توانیم خصوصیت واقع گرایی انتقادی را از آن جهت که شخصیت ها اوضاع و احوال حاکم بر اجتماع را رد می کنند و برای تغییر آن در تلاشند، در رمان بنگریم. از دیگر موارد، آگاهی ممکن نویسنده است. سیر وقایع رمان آگاهی ممکن نویسنده را آشکار می کند. نویسنده با توجه به آگاهی خود از تاریخ منعکس شده در رمان و خلق

انسان های واقعی و اجتماعی و همچنین قرار دادن این افراد و شخصیت ها در طبقات اجتماعی، ویژگی های بارز طبقات آنها را آشکار کرده است. او با در نظر گرفتن شخصیت اصلی و راوی رمان در دو طبقه ی مجزا - کارگر و روشنفکر - توانسته است آگاهی ممکن این دو طبقه را به خوبی بنمایاند. در واقع نویسنده، خود با رسیدن به آگاهی ممکن دو طبقه ی مذکور، آنچه را که دو طبقه برای رسیدن به آن تلاش می کنند، نشان داده است. آگاهی ممکن طبقه ی کارگر در انقلاب و تلاش برای ایجاد آن و آگاهی ممکن طبقه ی روشنفکر در رسیدن به دموکراسی و آزادی بیان می شود. بنابراین نویسنده که به آگاهی ممکن گروه رسیده است، توانسته آن را به خوبی در اثرش نشان دهد. بنابراین رمان سال های ابری را باید به عنوان مجموعه ای در نظر داشت که راه های عملی را به مخاطب نشان می دهد و جدا از اینکه نویسنده به مفاهیم فلسفی در ذهنیت شخصیت های رمان اشاره داشته است، اما خواننده صرفاً با یک مانیفست مثلاً انقلابی روبرو نمی شود. با این نشانه ها می توان با اطمینان داوری کرد که نویسنده ی سال های ابری کارگذاری است که با رسیدن به حداکثر آگاهی ممکن توانسته است آگاهی طبقاتی کارپرداز اصلی رمان - طبقه ی کارگر - را به بهترین گونه نمایان سازد.

منابع

- ۱- آبراهامیان، یرواند، ایران بین دو انقلاب (از مشروطه تا انقلاب اسلامی)، ترجمه ی کاظم فیروزمند، حسن شمس آوری، محسن مدیر شانه چی، نشر مرکز، تهران، ۱۳۷۷
- ۲- ابوت، پاملا و کلر والاس، درآمدی بر جامعه شناسی نگرش های فمینیستی، ترجمه مریم خراسانی و حمید احمدی، نشر دنیای مادر، تهران، ۱۳۷۵
- ۳- بیرو، آلن، فرهنگ علوم اجتماعی، ترجمه ی باقر ساخوانی، کیهان، تهران، ۱۳۷۵
- ۴- درویشیان، علی اشرف، چون و چرا، نشر اشاره، تهران، ۱۳۸۱
- ۵- _____، سال های ابری (چهار جلد در دو مجلد)، نشر چشمه، تهران، ۱۳۷۹
- ۶- راودراد، دکتر اعظم، نظریه های جامعه شناسی هنر و ادبیات، مؤسسه ی انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۸۲
- ۷- سلیمانی، محسن، چشم در چشم آینه (چند نقد و یک گفتار)، امیرکبیر، تهران، ۱۳۶۹
- ۸- شمیسا، دکتر سیروس، نقد ادبی، میترا، تهران، ۱۳۸۵
- ۹- فرزاد، دکتر عبدالحسین، درباره ی نقد ادبی، نشر قطره، تهران، ۱۳۷۸
- ۱۰- کاتوزیان، دکتر محمد علی همایون، اقتصاد سیاسی ایران (از مشروطیت تا پایان سلسله پهلوی)، ترجمه محمدرضا نفیسی و کامبیز عزیزی، نشر مرکز، تهران، ۱۳۷۲
- ۱۱- کمالی، دکتر علی، مقدمه ای بر جامعه شناسی نابرابریهای اجتماعی، سمت، تهران، ۱۳۷۹
- ۱۲- گلدمن، لوسین، نقد تکوینی، ترجمه محمد تقی غیائی، انتشارات بزرگمهر، بی جا، ۱۳۶۹
- ۱۳- _____، جامعه شناسی ادبیات (دفاع از جامعه شناسی رمان)، ترجمه محمد جعفر پوینده، هوش و ابتکار، تهران، ۱۳۷۱
- ۱۴- _____ و دیگران، درآمدی بر جامعه شناسی ادبیات: مجموعه مقاله، ترجمه ی محمد جعفر پوینده، نقش جهان، تهران، ۱۳۷۷
- ۱۵- گیدنز، آتونی، جامعه شناسی، ترجمه ی منوچهر صبوری، نشر نی، تهران، ۱۳۷۶